

Albert Togobickij 2011-01-30 Kaunas

Gyvenimo stichija

Egzistuoja stichija, kurioje tau malonu, patogų, jauku gyventi. Ir egzistuoja stichija, kurioje tau tiesiog reikia išgyventi – tame tu nejauti pasitenkinimo.

Dievas sukūrė žmogų pagal savo atvaizdą ir pavidalą. Jis įkvėpė dalelę Savęs, Savo Dvasią.

Dievas ne tik sukūrė žmogų, bet prieš tai sukūrė visą aplinką, gyvenimo buveinę, stichiją, komforto zoną – Edeno sodą.

Kas įvyko, kai Adomas nusidėjo:

- 1) Adomas mirė – prarado ryšį su Dievu, Dievo prigimtį savyje;
- 2) Adomas buvo išvarytas iš Edeno sodo.

Žmogus prarado tą atmosferą, komfortą, kuriame jis buvo sukurtas gyventi, prarado galimybę įeiti į Edeno sodą. Dabar žmogus gimsta jau į priešišką atmosferą. Prarastas pagrindinis dalykas, todėl žmogus dirba, aria, rūpinasi, sensta, serga, ir negauna to pasitenkinimo, pasisotinimo.

Kai atėjo Jėzus į šią žemę, Jis:

- 1) grąžino mums gyvenimą;
- 2) grąžino mus į mūsų gyvenimo aplinką.

Jėzus sakė: „Aš atėjau, kad turėtumėte gyvenimą, ir gyvenimą su pertekliumi“. Jėzus prikėlė mus gyvenimui – atnešė išgelbėjimą. Ir ne tik tai. Jėzus skelbė: „Prisiartino Dievo Karalystė!“ Jėzus atvėrė duris į Edeno sodą. Jėzus sako: „Aš esu durys. Per mane įeiskite ir turėsite gyvenimą“.

Jėzus mokė palyginimais.

Mt 6:25-34 „Todėl sakau jums: nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite ar ką gersite, nei savo kūnu, kuo vilkėsite. Argi gyvybė ne daugiau už maistą ir kūnas už drabužį? 26 Pažvelkite į padangių paukščius: nei jie sėja, nei pjauna, nei į kluonus krauna, o jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daug vertesni už juos? 27 O kas iš jūsų gali savo rūpesčiu bent per sprindį pridėti sau ūgio? 28 Ir kam gi rūpinatės drabužiu? Žiūrėkite, kaip auga lauko lelijos. Jos nesidarbuoja ir neverpia, 29 bet sakau jums: nė Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs, kaip kiekviena iš jų. 30 Jeigu Dievas taip aprengia laukų žolę, kuri šiandien žaliuoja, o rytoj metama į krosnį, tai argi Jis dar labiau nepasirūpins jumis, mažatikiai? 31 Todėl nesirūpinkite ir neklausinėkite: 'Ką valgysime?', arba: 'Ką gersime?', arba: 'Kuo vilkėsime?' 32 Visų tų dalykų ieško pagony. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad viso to jums reikia. 33 Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta. 34 Taigi nesirūpinkite rytdiena, nes rytoj pats pasirūpins savimi. Kiekvienai dienai užtenka savo vargo“.

Visuose Jėzaus pavyzdžiuose yra atsakymai. Visi paukščiai, žuvys, gėlės gyvena tose stichijose, kurioms jie buvo sukurti. Neužtenka, kad žuvis būtų gyva. Ją dar reikia įmesti į vandenį, kad ji galėtų gyventi, plaukti.

Dangiškasis Tėvas žino, ko tau reikia. Todėl Jis įkurdino žmogų ten, kur visi jo poreikiai bus patenkinti – į Edeno sodą. Dievas pasirūpino, kad čia būtų visa, ko žmogui gali prireikti.

Kai judi tame, kas tavo, ateina gyvenimas su pertekliumi, tu pilnas džiaugsmo, tu jauti pilną Dievo aprūpinimą. Jėzus sakė: „Ieškokite Dievo Karalystės!“ – t.y. savo aplinkos, atmosferos, nes tai svarbiausia, ką tu turi turėti.

Kai gimstame į šią žemę, galvojame, kad tai ir yra mūsų stichija – tie dėsniai ir įstatymai, pagal kuriuos bandome gyventi. Tačiau mūsų stichija – tai Dangaus Karalystė. Tada Karalystės įstatymai keičia viską aplink mus, tada šio pasaulio stichija nustoja būti priešiška mums.

Kaip įeiti į Edeną? Tereikia pažiūrėti kaip išėjai.

Edeną žmogus prarado per nepaklusnumą. Kad grįžti – reikia paklusnumo.

Rom 5:19 „Kaip vieno žmogaus neklusnumu daugelis tapo nusidėjėliais, taip ir vieno klusnumu daugelis taps teisūs“.

Savo paklusnumu Jėzus tapo durimis, kurios atveria įėjimą į Dievo Karalystę.

Dievo Karalystė arti prie kiekvieno iš mūsų, ji nepaslėpta, tau nereikia kažkur važiuoti jos ieškoti.

Į Dangaus Karalystę galima įeiti tik per paklusnumą Dievui! Kai tampame tuo, kuo Jis nori mus matyti, kai įvykdome tai, ką Jis mums atveria.

Paklusnumas:

1) kažką daryti, vykdyti tai, ką Jėzus prisakė daryti. Bet tai ne įstatymas, o REMA, gyvybė, kuri ateina iš tiesioginio bendravimo su Juo.

2) būtina būti paklusniu vaikui Tėvui!

Į Dievo Karalystę įeiname ir gyvename per paklusnumą Jam, kai turime asmeninį bendravimą su Juo. Ne per religines doktrinas. Religinis gyvenimas – tai gyvenimas vykdamas įstatymą. Religija NEĮEINA į Dangaus Karalystę! Vykdamas įstatymus neįeisi į Jo atmosferą.

Nuo Dievo atskiria ne įstatymas, o nepaklusnumas Jam.

Kelias į Dievo Karalystę – malda ir paklusnumas.

Edeno teritorijoje veikia kiti dėsniai. Kai Petras pakluso ir ėjo vandeniu, jis atsidūrė Edeno teritorijoje, kur veikia Karalystės dėsniai ir visai neveikia gravitacijos ir kiti šios žemės dėsniai. Kai tik suabejojo – pradėjo skęsti. Reikia pereiti į Karalystės teritoriją.

Turi rūpintis tik tuo, kaip patekti į Dievo Karalystės teritoriją. Būtent ten tu sužinosi, kam tu sukurtas, kur turi eiti, kuo turi tapti, kokioje sferoje tavęs laukia Gyvojo Dievo aprūpinimas.

Žmogus sukurtas tam. Pradėk tai praktikuoti!